

ת"פ 37711/10/15 - מדינת ישראל נגד ע ז

בית משפט השלום בעכו

07 פברואר 2017

ת"פ 37711-10-15 מדינת ישראל נ' ז

כב' השופט זיאד סאלח, סגן הנשיא

מדינת ישראל

המאשימה:

נגד

ע ז

הנאשם:

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אינאס סמוכה

הנאשם: נוכח

הסניגור: עו"ד יוסף שלבי

המתלוננת: נוכחת

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על סמך הודאת הנאשם, אני מרשיע אותו במה שמיוחס לו בכתב האישום, היינו עבירות של תקיפת בת זוג ואיומים.

ניתנה והודעה היום י"א שבט תשע"ז, 07/02/2017 במעמד הנוכחים.

זיאד סאלח, סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בביצוע עבירות של תקיפת בת זוגו וכן גם איומים עליה.

עפ"י הנטען בכתב האישום, ביום 24/9/15, בעקבות וויכוח בינו לבין בת זוגו, כאשר הוא אוחז בידיו סכין, צעק על המתלוננת ואיים עליה באומרו, בין היתר "אני מסוגל לעשות הכול, וגם תיזהרי ממני". בהמשך לאירוע הנ"ל הוא התקרב אל המתלוננת, דחף אותה וכן היכה אותה בכתפה.

כן לאחר מכן, בעקבות הודעת המתלוננת, שהיא תתקשר למשטרה, ברח הנאשם תוך שאיים על המתלוננת שיפגע בה.

ב"כ המדינה טענה לעניין העונש בהרחבה, ציינה את חומרת מעשיו של הנאשם, כאשר השתמש בסכין, לשם איום על המתלוננת, דבר שיש בו כדי לפגוע בכבודה של המתלוננת ובשלמות גופה וכן גם בתא המשפחתי, וביקשה לקבוע מתחם ענישה הכולל מאסר בפועל בן מספר בודד של חודשי מאסר ועד 18 חודש, מאסר על תנאי וכן ביקשה להשית על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר, מאסר על תנאי מרתיע וקנס.

מנגד הסניגור ציין את ההודאה בהזדמנות הראשונה, את עמדת המתלוננת כפי שהושמעה לביהמ"ש, וכן העדר עבר פלילי של הנאשם, כאשר בני הזוג מנהלים חיים משותפים מזה כ- 9 שנים ולהם 3 ילדים משותפים.

אכן מעשיו של הנאשם, כפי שתוארו בכתב האישום, אינם קלים הם, אך בה בעת אינם נמצאים ברף החמור של עבירות האלמ"ב.

החזקת הסכין, כאשר הנאשם מאיים על המתלוננת שיפגע בה הינו דבר חמור, אך יש לקחת בחשבון כי הנאשם לא עשה כל שימוש באותה סכין, הוא אומנם התקרב למתלוננת, דחף אותה ונתן לה מכה בכתף, אך לאחר מכן עזב את הבית מבלי שעשה כל שימוש באותה סכין.

בישיבת היום שמעתי את המתלוננת ומסתבר שמדובר בבני זוג הנשואים מזה כ- 9 שנים, להם 3 ילדים, המתלוננת עצמה אינה עובדת והנאשם עובד בעבודות בניין והוא המפרנס היחידי של המשפחה.

תיקון 113 לחוק העונשין קובע, בין היתר, לעניין גזירת הדין, שיש לקחת בחשבון גם את הפגיעה שהיתה במתלוננת וכן עמדת המתלוננת עצמה וכך יש לעשות גם במסגרת תיקי אלמ"ב.

אינני יכול לקבל את טענת ב"כ המדינה כי מדובר בתסמונת האישה המוכה.

מדובר באירוע יחיד לאורך כ- 9 שנים, כאשר לאחר אותו אירוע היה אומנם קרע בין בני הזוג, אך לאחר מכן הם השלימו וחזרו לגור יחדיו, תוך כדי גידול ילדיהם הקטנים המשותפים.

שמעתי את המתלוננת וגם התרשמתי שדבריה, כפי שנרשמו, הינם כנים ואמיניים ואינם מהשפה אל החוץ, שבאו אך על מנת לאפשר המשך החיים המשותפים עם הנאשם.

לפיכך ולאור נסיבות העבירה כפי שתוארו, נראה לי כי מתחם הענישה ההולם בעניינינו, יכול להיות בהחלט בין מאסר על תנאי ועד מספר בודד של חודשי מאסר.

כן אינני סבור כי יש להטיל קנס או אף התחייבות כספית, הואיל ויש בהם כדי לפגוע דווקא בתא המשפחתי, לרבות בילדים הקטנים.

לנאשם אין הרשעות קודמות, הוא הודה בהזדמנות הראשונה, כאשר הינני מתרשם, אף כי הדברים לא נרשמו, כי הוא מתחרט על מעשיו.

בנסיבות העניין, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

- מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה או כל עבירת אלמ"ב אחרת, ויורשע עליה בדין.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום י"א שבט
תשע"ז, 07/02/2017 במעמד
הנוכחים.
זיאד סאלח, סגן נשיא**